

Волскый осѣщаше подпаленѣ страсть-
тѣ си кѣмъ неѣхъ, и като ся спуסיѣ цѣ-
луваше ѣхъ страстно. Но тя отбѣзсква-
щецѣ цѣлувкытѣ му и бранящецѣ ся, —
слушай, казува му. Ты знаеши че съмъ
оженена. Наистинѣ обычамъ тя, но не
могѣ да ся отнесѣ кѣмъ тебе освѣнѣ
като кѣмъ братъ...

Той дигнѣ очи та ѣхъ погледнѣ и крѣ-
вѣта му ся смръзвѣ като видѣ тѣй из-
мѣнено лицето на графинѣхъ. Лицето ѣ
бѣше ся промѣнило на мраморно; а до
прѣди малко пламенныйтѣ и сладостра-
стныйтѣ ѣ погледѣ сега вече като гле-
даше кѣмъ него бѣше студентѣ и твърдѣ
като стомона.

— „О! отговори ѣ той рѣшително,
ако ти нѣщо прѣгрѣшихъ, прости мя.
Но да знаеши добрѣ това, че нѣма да
излѣзѣ отъ тука на възъ, прѣди да спо-
лучѣ всичко отъ женѣхъ, отъ коѣхъто вси-
чко друго съмъ по-назадѣ оставилъ.“

Графинѣта го изгледа грозно, и като
покры очитѣ си съ рѣцѣ, наведе главѣ
и останѣ си тѣй за нѣколко минути ка-
то омаяна и замислена. А послѣ ся въз-
прави, ужъ като че бѣ мѣнила умъ, и ви-
дѣ му ся като да съзрѣ на устнытѣ ѣ цѣвѣ-